

[Albrechtsen]

den kollektive trafik vil gøre det muligt at nedskære bilimporten. En grøn energipolitik kan for alvor mindske energiimporten gennem en massiv udbygning af de alternative energier. Målrettet udbygning af genbrugssystemer i stor skala kan mindske ressourceforbruget og dermed importen.

Traditionelle kapitalistiske og borgerlige metoder kan altså ikke løse betalingsbalanceproblemerne. Traditionel socialdemokratisk krisepolitik kan heller ikke.

Det nytter heller ikke med de håbløse forslag om OD og ØD, vi kender. OD-forslagene går ganske vist ud på at skaffe midler til investeringer, men for det første har kapitalisterne i forvejen rigeligt med penge til at investere for, hvis de ellers ville. For det andet er ideen i de nuværende OD-forslag, at pengene bare skal ledes over i virksomhederne, uden at der tilknyttes betingelser, uden at der foretages en bevidst styring af investeringerne. Det bliver helt på de enkelte virksomhedsejeres betingelser, og så nytter det intet.

Det er i øvrigt slet ikke opsparring af kapital, der er problemet. Derfor er der heller ikke brug for f.eks. tvungen pensionsopsparring på arbejdsmarkedet, der også er en usolidarisk ordning. Lønmodtagerne har for længst opsparet de nødvendige midler. De findes i banker og forsikringsselskaber og pensionskasser. De skal bare bevidst ledes ind i en grøn investeringspolitik, og det kan kun ske gennem indgreb. Det kan ske ved at gennemføre en lovgivning om, at 20 pct. af disse udlånsmidler placeres i grønne fonde. Vi har foreløbig peget på fem fonde: en energifond, en genbrugsfond, en økologisk jordbrugsfond, en transportfond og en fond til fremme af renere teknologier.

Ikke mindst renere teknologier kan få afgørende betydning for en fremtidig dansk eksportmulighed og økologisk jordbrug. Alt dette kan samtidig være med til at mindske den danske afhængighed af EFs indre marked. Man skal nemlig gøre sig klart, at hvis der ikke snart skiftes kurs med en grøn investeringspolitik, ender dansk industri som en afkrog i et centraliseret EF, hvor danske virksomheder måske allernådigst kan blive tildelt rollen som underleverandører af mærkelige dippedutter i de store multinationale selskabers højteknologiproduktioner.

På den baggrund skal jeg på vegne af VS fremsætte et forslag om motiveret dagsorden.

Jeg vil senere i debatten komme tilbage til VS' standpunkt i forhold til de to dagsordener, der allerede er foreslået.

VS fremsætter hermed følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget tager afstand fra indkomstpøolitik, OD og generelle erhvervsstøtteordninger, pålægger Folketinget regeringen i stedet at fremsætte lovforslag om en grøn investeringspolitik efter følgende retningslinjer:

- 20 pct. af pengeinstitutternes, forsikrings-selskabernes og pensionskassernes udlånsmidler placeres fremover i grønne fonde, herunder en energifond, en genbrugsfond, en økologisk jordbrugsfond, en transportfond og en fond til fremme af renere teknologi,
- de generelle erhvervsstøtteordninger afvikles, herunder også den indirekte støtte i form af skattefordele, og midlerne tilføres i stedet enten de grønne fonde eller f.eks. lokale projekter i kommunalt regi eller bruges eventuelt til selektiv erhvervsstøtte på bestemte betingelser og uden mulighed for kapitalisering hos virksomhedsejerne.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 54).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Jytte Hilden (S):

Det, vi diskuterer i dag, er jo den forespørgsel, der lyder: »Hvilke planer har regeringen for at styrke eksporten med det formål at nedbringe den store vækst i udlandsgælden?«, og naturligt nok er der af de forskellige ordførere og også i de korte bemærkninger, der har været, i replikkerne undervejs i debatten, blevet sat fokus på økonomien og på tallene for udlandsgælden, tallene for betalingsbalancen osv.

Men statsministeren gør selv i sin tale ret meget ud af et område, som også er vigtigt, også set med socialdemokratiske øjne, nemlig det forskningspolitiske område. Derfor vil